

Szerkesztőség:
Rimaszombat Erzsébet-tér 4-ik sz. az emeleten Ide intézendő a lep szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés

Értéktelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:
Egész évre . . . 8 korona.
Fél évre 4 korona.
Negyedévre . . . 2 korona.

GÖMÖR-KISHONT

VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

MEGJELNIK HETENKINT EGYSZER: CSÜTÖRTÖKÖN.

Felelős szerkesztő: Dr. DIENES GYULA.

Kiadó-hivatal:
Rimaszombat, Pokorágyi-utca 1. szám a. a könyvnyomdában
— Ide intézendők a kiadó hivatali illető előfizetés, hirdetés, nyilttér és egyéb felszólalások.

A hirdetés díja:
Egy háromhasábos petisors térfogata 12 fillér.
Többszöri hirdetésnél árkedezmény.

Nyilttér:
Egy sor 40 fillér.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont” kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legcélszerűbben posta-utalvány útján eszközölhető. — **Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.**

Elmélkedés az iskolák kapuzárása után.

A mi a gazdának az aratás, az a nemzet ifjúságának az iskolai év vége; egy évig tartó szellemi fáradozásának gyümölcse a bizonyítvány. Ezer meg ezer szív dobogott meg június hó utolsó napjaiban, részint az örömtől, részint a keserűségtől, a szerint, a mint az eredmény, a várakozásnak megfelelt, vagy a legszebb reményeket tépte szét.

Nem fekszik ugyan előttünk még tanuló ifjúságunk vizsgáinak eredménye, mert az értesítőket országsszerte még csak most adják sajtó alá s így a statisztikai adatok hiányában nem alkothatunk képet magunknak arról, hogy az az ifjúság, mely egykor a jövőd terheit fogja vállára tenni, a sikernek minő reményével lép a munkás életnek színterére, — de elszórtan mégis tudomásunkra jutott néhány érdekes adat, melyekből nemzetünk jövőjéről legalább homályos körvonalakban, némi tájékozást nyerhetünk.

Az ész a legnagyobb töke, melynek kamataiból milliók nyerik élelmüket. De csak a tudománnyal, műveltséggel, szakismeretekkel gyarapított ész lehet ily töke. Ez alatt nem azt értjük, hogy minden zsenge kora gyermek már a dajkatejjel szívja magába a felsőbb mathesis elemeit, vagy hogy a karikázás közben is filozófiai problémák megfajtásával foglalkozzék, — mert hiszen egy nemzetnek alig lehetne nagyob szerencsétlensége, mint az, hogy ha a fiai kizárólag absztrakt tudományokkal foglalkozván, a gyakorlati élet ezerfelé szétágazó utvesztője előtt bámulva állanak meg. Mert a tapasztalás bebizonyította, hogy az élet mindennapi foglalkozásai között a legegyszerűbb iparos mesterségtől a legmagasabb tudományig és művészetig, csak a tiszta és világos s a tanulás által kiművelt észnek lehetnek sikerei. Ezért nem érdektelen előttünk, hogy minő eredményt mutattak fel iskoláink, mert csak is ez eredmény lehet fokmérője annak a

műveltségnek, a melyben anynyira reménykedünk.

A tudomásunkra jutott adatok egy része természetesen csak városunkra szorítkozik; ez adatok alapján Rimaszombat összes iskoláiban a tanítás eredménye nemcsak kielégítő volt, hanem itt-ott a várakozást felül is multa. Ennek természetes következménye az, hogy ezuttal a jövőnek sokkal szebb képe tárul föl előttünk, mint a megelőző években, mikor a remény helyett aggodalom lepte el a szülők szívét.

De a remények szálaít még vastagabba fonják a lefolyt érettségi vizsgálatok sikerei. A losonezi főgimnáziumban több mint negyven ifju kapott érettségi bizonyítványt. Miskolcz, Rozsnyó, Rimaszombat dicsekedhetnek azzal, hogy tanulóiknak figyelemre alig méltó százaléka bukott meg, — tehát csak e négy tanintézetnek másfél-száz tanulója jutott abba a szerencsés helyzetbe, hogy hajlamait követve, választott életpályájának örök útját megkezdje.

Igaz, hogy a pálya megválasztásánál a szülők akarata még mindig irányadó s még mindig gyakoribb az az eset, hogy a tanulók igazi lelki hajlandóságát figyelmen kívül hagyják. De hogy e tekintetben, legalább egy hajszállal mégis kevesebb az aggodalom, mutatja az, hogy ifjaink között találtunk olyant is, a ki érettségi bizonyítványával — az asztalos műhelybe lép.

Ez egy adatból szerencsés fordulatot látunk a szülők gondolkozásában. Mert a legtöbb szülő előtt csak két alapelv létezett. Vagy az, hogy fiát — képességeit nem tekintve, — urrá nevelje, — vagy az, hogy mentől előbb valami fizetéses hivatalba juttassa. Az a vagyonos, ez a szegény szülők alapelve volt. S az eredménye az lett, hogy ez előbbieket nevelési költség czimén néhány százezer forintot a sárba dobtak, az utóbbiak elárasztották a városokat szegény proletárokkal. E gondolkozásmódot sinyli a me-

zei gazdaság, sinyli a kereskedelem s leginkább a kisipar.

Most azonban, midőn látjuk, hogy ifjaink közül a megelőző évekhez képest nagyobb quantum választ magának gyakorlati életpályát, tehát olyat, melyre szorgalom s igazi lelki fáradság szükséges, — midőn látjuk, hogy megnövekedik azoknak száma, kik pályájuk megválasztásában nem az uraskodást tüzték ki végecéllul, sőt habár sporadikusan, de mégis azt tapasztaljuk, hogy egy oly előkelő okmány birtokában, mint az érettségi bizonyítvány, az iparos műhely képezi az életben való boldogulás színterét: biztató reménnyel tekinthetünk a jövőbe arra nézve, hogy hazánk ifjúsága azon a téren fogja érvényesíteni tudását és lelki képességeit, a melyre hivatása utalja. Mert társadalmi életünknek, műveltségben való előhaladásunknak csak akkor lesz helyes iránya, ha minden ember ott érvényesül, a hol munkássága nem szolgál akadályul a fejlődésben.

Ezért lehet megnyugtató mindnyájunkra nézve az, hogy a lefolyt iskolai év eredménye nemcsak nálunk, hanem országsszerte kedvező, s a pálya megválasztásában hovatovább előtérbe fognak lépni, a gyakorlati élet követelményei. És ez annival örvedetesebb jelenség, mert pár évvel ezelőtt közéletünk annak a veszedelemnek volt kitéve, hogy némely pályára alig akadt egy-két ábrándozó ifju, míg a rövid idő alatt kenyeret, adó életpályák tulságosan el voltak halmazva. — Hogy csak egy-két példát említsünk föl a közelmúltból s részben még a jelenlegi viszonyokra vonatkozólag is: protestans papi pályára oly kevesen vállalkoztak, hogy a hiányt a legélekenben lehetett érezni, — míg 2900 koronával javadalmazott tanári állásokra néhány évvel ezelőtt okleveles pályázó nem is akadt. — A magasabb középiskolai kvalifikációt feltétlenül nem igénylő kereskedelmi és iparos pályákra

TÁRCZA.

Mese Klárikáról.

(A „Gömör-Kishont” eredeti tárczája.)

Nyugodni készül a kimerült öreg nap a júniusi forró légtüred után, hogy kipihenje fáradozásait, vagy pedig, hogy más világ boldogtalan szerelmeseinek a csalódás által sivár pusztamezővé tarolt szívét töltse be élettel, melegengető sugaraival?

Mielőtt azonban megperzselt orezáját a langyos fellegek hullámai közé temetné, még egy pillanatra Gedó vára ős romjai felett megáll, belé mosolyog a kies rimavölgy ékes rónájába, azután lehanyatlak talán örökre, hogy ne gyönyörködhessen többé fényes arezában, . . . aranyos sugarait elnyelik a haragos fellegek és leszáll az esti alkony hogy azokat, kiknek fájdalom dulja keblüket, ismét hatalmába kerítse, borongós elméjüket az éj sötét leplelvel takarja és szívüket facsarja. Még egy-egy elkésett halvány sugárka beszegélyezi aranyos mosolyával a tornyosuló lusta fellegek határait, egy báj-dallos fülemile elzengi esti imáját, s ezután a szemközti öreg pogány vár ormán felgyúl az esthajnal legfényesebb csillaga.

Az esti sugár behatol érzelmek világába. Titokzatos sejtelen tölti el keblemet, s egész valómát lefoglalja azon tudat, vajjon honnan származik mindez, a természet e megfajthatatlan változó játéka? A fürkészni vágyó emberi kíváncsiság nem nyugszik, tovább megy s a végeredmény megszüli, megfajti a kérdést. Miért van mindez így? Azért, hogy az ember elméje egy pillanattig sem pihenjen, s keresse mindennek szülő okát!

Elmélázva gyönyörködöm a természet fenséges panorámájában s fájdalomaimat, csalódásaimat ez ingyenes mulatsággal igyekszem enyhíteni. Borongó gondolataimból lényemet egy közelgő vonat dübörgése emeli ki.

A legközelebbi pillanatban éles rövid fűty szeli át a légbirodalmat és a megrabolozott gyorsvonat hirtelen hökken meg előttem. Ünnepi diszbe öltözött kicsi férfisereg, illatos virágokból kötött csokorral siet a megnyíló kocsi ajtajához, s egy aranyosbájós bájós mosolygású nő előtt fejezi ki hódolatát. A tekintet varázshatalmába ejti lelkemet, önkénytelenül vonz körébe a szóke nő, kinek

bája versenyre kél az esthajnali csillag ragyogó fényével. Repeső szívvel, kigyúlt arezczal rohanok az érkező elé, hogy boldogan gyönyörködhessen a tündérország megszőkött kis tündérjében az aranyos Klárikában.

Megpróbált szívemben kigyul a szerelem még kicsiny parányi pislogó szikrája, egész lényem tüzet fog és fellebbanva; a régi 16 éves fiatal ifjunak érzem magamat. Pillanatnyi azonban az életben minden, különösen pedig a boldogság! A fogadó férfitereg magával rabolja a kis szőkevényt és száguld véle a rimavölgyön felfelé. A bűvös erő nem engedett menekülni s a társasággal együtt ragadt tova magával engem is. Boldogan repítettük a kis madarat egy négy kerekű kaliczkában Rimaszombat felé, mintegy fényes csillag világította be a rövid utat, a rimavölgyét, melyet rövid idő alatt megfutottunk. . . Csicseregő beszélgetése belé vegyült a pihenni készülő kis dallos szárnyasok concertjébe. S a szellő lágy fuvalma sietett előre bejelenteni érkező vendégünket Küry Klárikát, a színész-világ legünnepeltebb imragadó bájós istennőjét!

Városunk lelkes közönsége imponzánsan fogadja a művésznőt, ki csak azért jött közénk, hogy 2 boldog, élvezetes estét szerezzen részünkre; azért, hogy szíve melegevel, forró esőkjával, bájával, szellemével, gyémántos, rubintos hangjával, kecses alakjával és gyermekes pajkosságával bűvöljön el bennünket és tegye kellemesebbé mindennapi egyhangu életünket.

Megjöttél bájós kis dallos madárka, kis Nebánts virág, mert a virágnak megtiltani nem lehet; de nekünk sem lehet megtiltani, hogy meg ne fogjunk. Megfognak kis kirepült szőkevényt, kalitba zártunk itt is. Fogságod ugyan rövid volt, de ez alatt a miénk voltál, ezen idő alatt nekünk csicseregtél s bennünket gyönyörködtetted ékes tollaiddal. Kedves kis kalitka, ez a mi vármegyénk, ez a mi városunk, melegebb itt a szív, édesebb a szó, szerelmesebb a dal, tisztább a levegő és regényesebb a vidék. Mese itt az élet. . . !

Mese volt ez is a boldogságról!

— Hallgassa meg bájós kis művésznő!

— Volt egyszer, nem is olyan régen, egy aranyos hajú, pajkos kis baba, Tündér Kandi Klárika, a ki már gyermekkorában pajkoskodott az apró-cseprő diákokkal s szerelmes leveleket csent ki az intézetből, míg egyszer az apáca-nénike rajta nem csipte, s azután büntetésből

megagadták az uzsonnát Klárikától. A kis leány nőtt, nőtt, nagyra nőtt . . szép és ügyes színésznővé, bájós leánygyá nőtte ki magát, s lett belőle Küry Klárika, s hangjával elbűvölt mindenkit. Varázshatalmának erejével rabba tudta tenni mindazt, kinek szíve van, s így lettem én is rabja; de hogy ki vagyok, azon ne törje hamis fejcsékjét, mert úgy sem fogja soha kitalálni, én pedig soha sem fogom elárulni. Beléptem abba a hadseregbe, a mely a maga nevével meghódítaná a világ összes armádiáit. Szívem érzelmeivel pedig legyőzném, illetve megolvasztanám az éjszaksarki jéghegyeket is. Az én szívem már üres koporsó volt, melynek lakói már rég elköltöztek, a magácska lénye azonban azt újra betöltötte, s most nem mese a boldogság, hanem való! Bűvös bájós édenkert az a társaság, hol magácska csicsereg. Boldog, nagyon boldog lehet az, ki magácskától csak egy tekintetet is kiérdemel. Csak daloljon, csak hamiskodjon délibábos kis tünemény, rabolja a szivecskéket, hisz ugyanis ez a magácska földi küldetése. . . Mienk volt két napig, s vajjon lesz-e még valaha, s vajjon fog-e reánk emlékezni?

— Eddig volt a mese és boldogság. . . !

— És ezt is a szerelem tette!

— Erdő-mező virága, a tisztelet és szeretet, e legdrágább kincs, ez mind a tied!

— Ebből kötöttünk mi részre illatos csokrot, hogy hódolatunkat és hálaikat a látogatásért méltóképen kifejezhessük.

— Utolsó bucsuszavunk pedig, mely foglaló legyen örökre: „Jöttél; kedves játékkal győztél! Mienk marad az élvezet és kedves emlékezet! Tied a diadal!”

Mák-virág.

Mi szeretnék lenni? . . .

Tegnap igen szép este volt. Kiültünk mindnyájan a verendára és ott beszélgettünk egyről-másról. Többek közt egyikünk azt vetette fel, hogy mennyivel jobb volna az ilyen meleg nyári időben nappal aludni és éjszaka dolgozni. Sokkal jobb beosztás lenne, mint a mostani.

Addig is, míg városunkban a villanyvilágítás léte-sül, ezen eszmének érdemben való megvitatását nem

pedig oly egyének vállalkoztak, kikben a boldogulás első feltételei, az értelem és tehetség, csi-szolatlan és fejletlen állapotában minden más tért kizárt.

A mostani eredményeket tekintve azonban, reményünk lehet arra, hogy ifjuságunk szellemi fejlődése kedvező fordulatot vesz s bizó szemekkel tekintünk a jövőbe. —s.—

Városi közgyűlés.

Rimaszombat város képviselő-testülete f. hó 1-én *Kishonthy Gyula* h. polgármester elnöke alatt látogatott közgyűlést tartott, melynek napirendje előtt *Lukács Géza* felszólalt s erélyes tiltakozással visszautasította a városi szolgaszemélyzet fizetésemelése ügyében beadott felebbezése őt érintő passzusait. E felebbezésben ugyanis azt imputálják neki, hogy az indítványt ő tette, s eljárását helytelenítik, kifogásolják a közterhek viselésében részt nem vevő indítványozó illetékességét stb. *Lukács Géza* alaposan megfelelt, s szavait a közgyűlés élénk helyeslése kísérte.

A közgyűlés tárgyalás alá vette a róm. kath. plébános javadalmazása ügyében kiküldött bizottság jelentését. A bizottság a tanács által is helyeselt javaslatot tesz a város közönségének és pedig, hogy 1902. január 1-től a város vonja meg az eddigi önkéntesen adományozott segítyt az összes felekezettől. Így a pótdó is kevesbedni fog, s remélhető, hogy az az áldatlan harc, melyet ez a kínos ügy provokált, közmelegnyugvásra befejezést nyer.

A kérdéshez *Molnár József*, *Baksay István*, *Lukács Géza* és dr. *Zehery István* szólottak. *Molnár József* kimerítően, tárgyilagosan és általános figyelem mellett beszélt és azt fejtette, hogy a városnak sok igen fontos, vitális érdekü kérdése vár elintézésre, s kívánatos volna, hogy ez a lelkési javadalmazás ügye minél előbb elintézésre nyerjen mindnyájunk megnyugtatóra, s a szükség által előidézett kényszerhelyzetből szabaduljunk. Hozzájárul a tanács javaslatához és ajánlja azt elfogadásra a közgyűlésnek, mely azt a többi pártoló felszólalások után egyhangulag a magáévá tette azzal a pótlással, hogy az ügyben a perújításra a törvény magyarizálásának a képviselőháztól való kikérésére nézve lépések tétessenek.

A nyilas-rétek bérbeadására vonatkozó szerződés jóváhagyatott, az egyesült prot. főgymnásiumi igazgató választmányába pedig a város képviselőtestület ideiglenesen dr. *Kovács László* főjegyzőt küldetett ki.

Az új vármegyeház előtt felállítandó járda költségei 7072 koronát tesznek ki, s az összeg a városnak 5 év alatt visszafizetendő. A közgyűlés elhatározta, hogy a vármegyét megkeresi a költségeknek már most való visszafizetésére.

Ezután a múlt évi városi számadások megvizsgálására kiküldött bizottság jelentése tárgyalatott és tudomásul vétetett.

Közpénztári számadás szerint a város ingó és ingatlan vagyona:

1. Cselekvő állapot	2027435 kor. 81 fill.
2. Szenvető állapot	164726 kor. 64 fill.
Ehhez képest	1862709 kor. 17 fill.
tiszta vagyon értékű.	
Bevételi főösszeg	172857 kor. 19 fill.
Kiadási főösszeg	168332 kor. 88 fill.
Készpénz maradvány	4524 kor. 31 fill.
"Gizella" kisdudóvó számadása szerint a bevétel és kiadás összege	1997 kor. 02 fill.
"Tuzoltó" számadás szerint a bevétel és kiadás összege	2570 kor. 40 fill.

A gazdasági számadás minden tételében helyesnek találtatott.

tartottuk ezélszerűnek, azonban hallgatagon mindannyian helyesnek találtuk a gondolatot, a mit mutat azon körülmény is, hogy jólehet a toronyóra már tizenegyét ütött, mégsem gondolt egyikünk sem a hazamenésre. De nemcsak hogy mi nem álmosodtunk el, de még a két gyerek, a Pista meg a Jóska sem mutatott nagyobb hajlandóságot a lefekvésre, pedig máskor vacsora után rögtön le kell őket tektetni. Most szépen játszadoztak a verenda lépcsőjén. Eleinte kövecskéztek, a mint a jól nevelt elemista gyerekekhez illik, de később az est bűbája és a teli hold ezüstös poézise ő rájuk is hatást gyakorolt, a mennyiben a prózai kövecskézéssel felhagytak és elkezdtek a gyerekek azon örök témáját feszegetni, hogy „mik is szeretnének ők lenni?” A beszélgetes folyamán differenciák merülhettek fel köztük, mert rövid idő alatt magyarosan összevették és harezias ordítás zavarta meg a föld felett virrasztó éjszaka nyugalmát. A mamájuk — egy szép kis gömbölyű asszony — gyorsan leszaladt hozzájuk, kibékítette a két ellenséget és felhozta őket a verendára, hogy jobban szem előtt legyenek. Odafent meginterpelláltuk őket, hogy min vesztek össze.

— Azon, — felelé Pista, — hogy én katona szeretnék lenni, Jóska meg kocsis.

— No látjátok, ezen ugyan kár volt összeveszni. Az egyik sem valami kellemes mesterség. Az igaz, hogy a katonának szép uniformisa van, meg szép kardja, amit lehet csörgetni, a kocsis meg szép lovakat hajt, de a katonát a háboruban lelővik, a kocsisal meg elragad a ló, leesik a kocsirol, azután agyonüti magát. Szeretné-e te Pista, ha lelőnének, vagy te Jóska, ha agyonütné magad? . . . Ugye nem? No látjátok!

Ilyen bölcsen beszélt az apa fiához, a kiket ez az argumentáció teljesen megbékített és elhatározták közösen, hogy ha már katonának lenni sem jó, meg kocsinak lenni sem jó, akkor ők mind a ketten cukrászok lesznek. A nagy békkességben azután szerencsésen el is álmosodtak és a mamájok elvitte őket aludni.

A mint a tisztán férfikompanyia egyedül maradt, a háziur, a ki az előbb olyan szépen megbékítette csemetéit, újra elkezdett beszélni.

— Tudjátok fiuk, a gyerekeknek ez a veszekedése eszembe juttatta, hogy tegnap este én is azzal foglalkoz-

Pánszláv mozgolódások.

A „Pesti Hirlap” június 26-iki vezércikkében az Amerikába vándorolt tót nemzetiségű magyaroknak ott történő russzifikálását s hazánkba pánszláv agitátorok gyanánt való visszaküldését tárgyalva mondja, hogy nem-sokára „Felső-Magyarországot titokban ellepi a haza-árulásnak ugyanaz a nyavalyája, a melyet évtizedeken át tartó állami és nemzeti küzdelem árán sikerült csak, ha nem is elnyomni, de legalább leszerelni”.

Ez mindenesetre megdöbbentő kép, de még sokkalta sötétebbé válik, ha magunk körül nézve észre vesszük a nem is elfojtottnak, csak agoniában levőnek hitt pánszlávizmus szisztematikussá feltámasztását. Lépten-nyomon egy-egy ijesztő jelenség bontakozik ki rosszul alkalmazott leple alól. Bugyikfalva, Tiszolecz, Nagyrőcze! A bugyik-falvai esetet olvasóink bizonyára ismerik. Egy fanatizmusában önmagáról megfeledkezett pánszláv pap okozta botrány hullámai még el sem simultak s e hó 29-én egyszerre két helyen: Tiszoleczon és Nagyrőczén kavarodott örvénynyé a fertő. A nagyrőczei állami elemi iskola *Józsa Antal* kir. tanfelügyelő vezetése alatt évről-évről vizsgálatot tartotta. A vizsgálatok helyéül az egyházi felügyelő s a lelkész bejegyzésével a közönség kívánata szerint előlegesen az ág. ev. templom jelöltetét ki, annál is inkább, mert az iskola államosítása előtt majdnem egy fél évszázadon át, de az államosítás után is az elmúlt évben is itt tartattak meg a vizsgálatok. Reggel 8 órakor kezdődött meg a vizsgálat, szokás szerint a gyermekek hazafias énekével. A szokásos gyermek s hazafias dalok (Hymnus, Szózat, Honfi dal, Ezer esztendeje annak . . . Adjon isten a magyarnak . . . Magyarország az én hazám . . . Kedves hon, Járjatok be minden földet . . . stb.) lettek volna hivatva arra, hogy az egyes tárgyakból való vizsgálatok között élénkeltesse, de Reuss Lajos ág. ev. lelkész mindjárt az első osztály vizsgálatát megszakította azzal, hogy tiltakozott világi daloknak a templomban való élénkelése ellen. Hiába való volt az egyház hazafias szellemű felügyelőjének *Stefancsik* Károly polgármesternek intervenciója, a lelkész mereven maradt meg tiltakozása mellett.

Erre *Józsa Antal* kir. tanfelügyelő a lehető legkorrektebb eljárással kijelenté, hogy a vizsgálatot a maga teljességében, az imáknak is beillő énekekkel megtartja, mivel nem lehet a templomban, az elemi iskola valamelyik tantermében.

A vizsgálat vezetői, a tanulók s a közönség kivonult a templomból, hogy egy tanteremben folytassák a vizsgálatot. Az iskola helyiségei azonban ily alkalmakra szűkek, s így a közönség nagyobb része künn rekedt. A pap ezen eljárása még a jelenlévő nagyszámú tót ajku közönség körében is rendkívül kellemetlen hatást keltett, mivel semmivel sem volt indokolható.

Ha a templom kizárólag felekezeti istentiszteletre van rendelve, akkor abból minden világi színezetű dolog, tehát az iskolai vizsgálatokon kívül az egyházközségi gyűléseknek is számúze kell lenniük.*) Ámde senkinek még az ev. papnak sem ez a felfogása, mert hiszen bejegyzett a vizsgálatnak ottan való megtartásába. Dalaival együtt sok-sok éven át megtúrta. Elvégre az iskolai vizsgálatokon dallal vagy beszélgetve előadottak között lényeges és elvi különbség nem is tehető semmiféle szempontból. Tiltakozása nem is szólhatott formának, de igenis ezzel rosszul leplezte a tartalomnak szólott.

Ezen Engler-féle eset, leginkább rendszeressé válásával, gondolkozóba ejt bennünket. Egybevetve a többi tünettől, a tót nemzetiségi párt 18 pontból álló (Turóc-Szt.-Mártonból eredő) a napi lapok által nemrég ismertett programjával, lehetetlen bennük a hazaellenes agitató tervszerűségét erőteljes felújulásában fel nem ismerni.

Hogy a bajt gyökeresen kiirthassuk, e külsőleg mutatók hatásait rojtott okozóit, e hazaellenes üzemek támogatóit, a titkos inspirációkat kell lefegyvereznünk

*) Mert tapasztalatból állíthatjuk, hogy ezek hangja gyakran kevésbé illik össze a templom méltóságával, mint az ártatlan gyermekek vizsgálata.

tam, hogy mi szeretnék lenni. Ne nevessek ki. Egy családapa — a ki este a holdvilágnál arról ábrándozik, hogy mi szeretne lenni, — elég komikus alak. De tényleg így volt. Bevallom előtetek . . . Nos, találjátok ki, hogy én mi szeretnék lenni?

Általános hallgatás.

— Látom, hogy így nem találjátok ki; de hogy könnyebbé tegyem nektek a találgatást, megmondom, hogy akkor gondolkoztam ezen, a mikor tegnap a színházból jöttem hazafelé. A mint tudjátok, tegnap *Küry Klára* vendég szerepelt a „*Kis szökevény*”-ben. A feleségem nem jött el velem a színházba, mert nem kaptunk már az első sorban helyet. Nem tudom, hogy hallottátok-e már annak az élelmes amerikaiának a találmányáról, mely szerint úgy lehet egy színházi nézőteret berendezni, hogy mindenki sor első sor legyen. Fájdalom, még ez a tanálmány hozzánk nem érkezett el, és így, a melyik asszony nem kap az első sorban helyet, kénytelen otthon maradni.

— Mäskülönten ez a dolog rám nézve egy cseppet sem volt kellemetlen, sőt tekintettel a hónapvégi financiaiális viszonyokra, inkább kellemesen érintett, hogy az asszony itthon maradt.

— Tizenegy órákor volt vége a színháznak. A mikor hazafelé ballagtam a piacz akáczfái alatt és folyton magam előtt láttam az aranyos művészön mindig mosolygó gömbölyű arczoskáját, akkor jutott eszembe, hogy tulajdonképen mi is szeretnék lenni. Remélem, hogy ilyen körülmények közt még egy családapától sem tartjátok ezt neveltséges gondolatnak.

— Én már kitaláltam, hogy mi szeretnék lenni, — szólt meg egy szökebajuszu idealista. — O aranyossága cipőjének a zsinórja.

Nem megvetendő kívánság, felelt rá a házigazda, de utóvégre is a cipőzsinór hamar elszakad, meg azután nincs is a cipőzsinórnak valami előkelő helyzete a ruhadarabok közt. Én, ha ruhadarab akarnék lenni, nem lennék cipőzsinór, akkor inkább harisnya. — Az igaz, hogy a harisnya is elszakad.

Azt hiszem, — mondám én, — hogy mégis én találtam el a gondolatodat: Öreg legjobban szeretted volna te lenni *Küry Klára* nék a férje. Bevalhatod öszintén, hogy ez volt-e a hiaságod, — nem hallja a feleséged.

Éz joga, sőt önfentartásának alapját képező kötelessége a nemzetnek és társadalomnak. Legyünk résen, a mig nem késő! A test felületén támadó fekélyeket még el lehet távolítani, de a vérbe már átment fertőző anyag kerülhetlenül romba dönti a szervezetet. *Wirker.*

Juniális Gömörvégen.

A Tiszolecz-vidéki magy. kir. államvasutak hivatalnokai és altisztái karának rendezősége, élén pártatlan buzgalmu védnökével, *Seffesik* Ipoly államfőnökkel, már a Péter-Pál napját megelőző hetek alatt lázas tevékenységet fejtett ki, hogy a folyó évi június hó 29-ére tervezett „juniális”-uk minden tekintetben fényesen és kiténően sikerülhessen. A vidékükön június hó 27-én átvonuló zivatar megijesztette ugyan a kislelkűeket, de a gőz emberei erős hittel bíztak „Péter-Pál” védszertűjükben, a ki meg is hallgatta az ő esdeklő imájukat, a legalkalmasabb idővel ajándékozván meg az emberi társadalomnak azon hangya szorgalmu munkás tagjait, kik jó és rossz időben, éjjel nappal a legpedansabb pontossággal állanak szolgálatára közönségünknek.

Meg is érdemelték a jó időt! . . . valamint azt a széleskörű meleg érdeklődést is, melyet a meghívott vendégek nagyszámú és tömeges megjelenésük által oly imponzans módon dokumentáltak. Nagy kár, hogy ezen örömpoharukba egy kis keserűségnek is bele kellett cseppennie, a mennyiben: juniálison résztvett pánszlávok, az élvezett kiténő magyar vendégszeretettel szemben — meglehet a finom erős bornak hatása alatt — izetlen nemzetiségi tüntetést rendeztek és provokáltak a vendég-jog rovására, melyből ismételtén csak az a tanúság vonható le: „*hogy fogadd be a tótot, kiver a házadból!*”

A vasutasok ezen kedélyes multságán közel 700 ember vett részt. Ezek közül a reggeli 8 órási vonattal mintegy 300-an vonultak ki a juniális gyönyörűen díszített és kényelemmel berendezett színhelyére, élvezni a balszamos levegő fenyeőillatát és gyönyörködni a tükör fényességű kátlanak körül sürgölődő-forgolódó kedves szép gazdasszonyok szorgalmatosságában. Dél előtt a létszám, a kocsiokon egyre özönlő vendégekkel rohamosan gyarapodott; — de legszebb látvány volt, mikor a déli vonattal megérkezett 300—400 emberből álló vendégsereg, kiket a rendezőség és a kint lévő nagy közönség szünni nem akaró lelkes éljenzéssel fogadott.

Tíz órási reggelire kiténő szepesi virsli lett felszolgálva, mely ezer meg ezer pár számla fogyott. Délben érdekes volt nézni azt a tábornerszerű sürgős forgást, hogy mint igyekszik kiki a terített asztalhoz jutni, mely elégtelennek bizonyult az egybegyűlt rengeteg nagyszámú vendégek elhelyezésére, úgy, hogy a rendezőség kénytelen volt még számos asztal felállításáról és megterítéséről gondoskodni, mely elég gyorsan és ügyesen lett végre-hajtva. Az ebédhez egy óra után tálatok, s mikor a felszolgálók hordani kezdték a magyarosan elkészített finom gulyáslevest, lett nagy riadalom. Mindenki egyszerre szerette volna élvezni, de sem annyi felszolgáló, sem annyi leveses tál nem volt, hogy a nagyközönség ezen kielégíthetlen óhaját teljesíteni lehetett volna. Miért is a felszolgálók valóságos ostromnak voltak kitéve a közönség részéről, kiragadván kezeikből a párolgó talakat. Ez által a rend megzavartatott ugyan, de azért minden asztal el lett látva bőségesen és tisztességesen. A gulyás után a zsványpecsenyét szolgálták fel, melytől azután az ellátott vendégsereg eltelve, nyugodtabban és békésebben élvezte a jobbnál-jobb és finomabbnál-finomabb tésztanemű süteményeket. A jó ebéd, kiténő italok csakhamar vidám kedvre hangolták az embereket és négy órákor már tánczra perdült a hevesvéri ifjuság, kiket későbbben a fiatal, sőt az idősebb házások is készséggel követtek.

Szóval dal, zene és vidám kurjongatástól viszhangozott az erdő kora reggeltől, késő estig. Fesztelenül mulathatott kiki kedve szerint és kívül akart. Vacsorára finom borju és özpörkölt lett felszolgálva, melylyel alig tudott eltelni a mulató közönség.

A juniálison nagy számmal résztvett intelligens ur-hölgyek és urak neveit koszoruba fűzni meg sem is

Nem fiam, te se találd el az igazat. Én nem szeretnék lenni *Küry Klára* nék a férje.

Megmondom, hogy miért. Ha én a férje volnék, akkor én úgy imádnám, hogy nem tudnám eltűrni, hogy a közönség is imádjá. Féltekeny lennék a közönségre, nem tudnám eltűrni, hogy más is tapsoljon neki, más is gyönyörködjék benne, mint én. Ez pedig nem volna lehetséges csak úgy, ha lemondana a színpadról, és lenne lehetőleg gazdasszony. Képzeljétek el a nagy művésznét, mint gazdasszony. Egy cseppet sem lehetetlenség, hogy elközmásítaná a levest.

Meg azután nem vagyok én olyan kegyetlen, mint a *Pattü Adelina* férje, nem tudnék én egy olyan ragyogó csillagot levenni az egéről. A hogy én imádom a hazai színművészetünket, nem tudnám egy ilyen csillogó alakjától megfosztani.

Nem barátaim, én *Küry Klára* nék nem a férje szeretnék lenni, hanem — megmondom, mert látom, hogy úgy sem találjátok ki, — én a mamája szeretnék lenni.

Ha nem lett volna sötét, lehetett volna látni a kérdőjeleket, a melyet barátunk eme kijelentésére nyitva maradt szánról elröppentek.

Igenis a mamája . . . Nézzétek. Van-e a világon nagyobb gyönyörűség, mint mikor az anya a leányában gyönyörködik, — a leányának a kedvességét, a szépségét, a művészetét senki sem tudja jobban élvezni, mint az édes anyja. Az anya nem féltékeny a publikumra. Ha ünneplik a leányát, az ő szíve is vele ünnepel. Meg azután milyen élvezet lehet *Klárákára* vigyázni, hogy ne igyék jéghideg vizet, vagy hogy kimelegedve ki ne menjen az utcára.

Ekképen igyekszett minket házigazdánk álláspontjának helyességéről meggyőzni, azonban daczára minden argumentációjának, mégis az egész társaság inkább osztotta az én nézetemet. Sőt én úgy vettem észre, hogy ő is inkább szeretett volna *Küry Klára* nék a férje lenni, mint a mamája, de tudta, hogy olyan emberek közt van, a kik mindent kiserkesztenek, hát félt, hogy a felesége is megtud valamit az ő szelid kívánságaiból. Már pedig — köztünk maradjon a szó, — fél egy kicsit a feleségétől.

kisérlem; elég legyen csak annyit fölemlítenem, hogy igen sokan s szebbnél-szebb leányok, csinosabbnál-csinosabb menyecskek és urhölgyek járták a ropogós csárdást és a szilaj walezert nemesak künn az erdőn, hanem bent Tiszolezon a nagyteremben is az Oláh Gyula kitűnő zenéje mellett, hova az illusztris társaság Gömörvégről éjjelre bevonult.

A vasutasok jól sikerült multságának fényét mindenestre igen emelte azon kitűnő megiszteltetés is, hogy megjelentek azon *Görgey László* miskolczi üzletvezetőségi főnök, *Sztankovics Szilárd* üzletvezető helyettes, *Kán Bertalan* vasut forgalmi főnök és *Mariássy Gyula* a rimaszombati járás érdemes főszolgabírója, kiket a rendezőség leirhatlan lelkesedéssel fogadott s a fehér asztalnál meleg szavakkal üdvözölt.

Öreg este volt már, mikor a lampionokkal pazarul díszített és kivilágított erdei multság helyéről a nagyközönség lassan-lassan oszladozni kezdett, csoportonként vonulva le a gömörvégi állomásra, hogy ott az ingyenvonat indulása előtt még a tervbevetett tűzijátékban gyönyörködhessek. — Azonban sajnosan megzavarta ezt egy durva embernek minősíthetlen ildomtalanúsága, a ki különben *Tiszolcz város kapitányának vallotta magát*, megtámadván ott jogtalanul és minden alapos ok nélkül egy kedélyesen dalogató uri társaságot azért, mert az ő fiának a kezéből állítólag valamelyik rendező elvett egy lampiont, a mely voltaképen a vasutasok rendezőségének tulajdonát képezte. Ezen rendbontó ur kvalifikálhatatlan föllépését mindenki hangos felháborodással ítélte el, melynek utójáéka — mint halljuk — a járásbírósnál fog nyerni méltó befejezést.

A megzavart tűzijáték befejeztével aztán a nagyközönség ingyen vonaton szállított be Tiszolcz városába, hol a kedélyes táncmultság egész kivilágoskiviradtig tartott, nem engedvén magát multságában terrorizálni.

Elismeréssel kell megemlékeznünk *Seffesik* Ipoly állomásfőnök úrról és kedves nejről, valamint a tapintatos és szolgálatkész rendezőségről, nemkülönben a kedves és kitűnő gazdasszonyokról is, a kik mindannyian felelhetetlenné igyekeztek tenni a kedélyes erdei multság emlékét.

Színház.

Kiváló művelzetben volt része városunk közönségének. Olyan művelzetben, a melyben nem mindig van alkalmunk gyönyörködni. Ugyanis *Küry Klára* kisasszony, a Népszínház kiváló művésznője két vendégjátékkal szerencsétlenül bennünk. Két este élveztük művészetét, kedvességét, aranyosságát és ezen két estén úgy a szívünkhöz forrott, hogy most, mikor eltávozott körünkből alig tudunk belenyugodni abba, hogy elment, itt hagyott bennünket. Pedig úgy van, — mi itt maradtunk, élvezhetjük nyugodtan egész nyáron keresztül az utca porát, ő meg elrepült valahova a csehországi fenyevesek közé.

A mint már mult számunkban volt alkalmunk említeni, a helyben időző szintársulat derék igazgatójának volt szerencséje a kiváló művésznőt megnyerni két vendégszereplésre.

Junius hó 28-án érkezett a művésznő városunkba. A feleli állomáson *Hamaliár* Lajossal az élen, ifjúságunk több szerepet vívó tagja fogadta és a Feledtől — Rimaszombatig levő utat nem a már feled-tiszolczi vonalának valamelyik kényelmetlen kocsiján tette meg, hanem *Hamaliár* Lajos fogatán előzte meg a nem épen gyorsan haladó vonatot. Aznap este kedélyesen vacsorált a fogadó ifjúság társaságában. 29-én a „Nebántsvirág“-ban, 30-án a „Kis szökevény“-ben ragyogtatta művészetét. Lehetetlenségnek tartom az ő játékaról írni, azt csak élvezni lehet. A mikor ilyen művészzel állunk szemben, ott a kritikus leteszi a tollat és hallgatva élvez. Tulajdonképen nem is a művészet az, a mi bennünket *Küry Klára*ban elbájosít, mert azt a vidámságot, aranyos jókedvet, szépséget ő nem művészkedi, hanem benne van ez mind az ő egyéniségében, ezek mind veleszületett tulajdonságok.

Neki nem kell alakítani *Flavigni* *Denist* vagy *Gray* *Vinifredet*, mert az operetteiről, a mikor darabjokat megírták, egészen olyan egyéniség lebegett a szemök előtt, mint *Küry Klára*. Neki nem kell művészkedni, ő a maga egyéniségét viszi a színpadra, és éppen ezért ez a legtökéletesebb művészet, ez az Isten kegyelméből való művészet. Annyi bizonyos, hogy rövid két este alatt meghódított mindnyájunkat.

A rimaszombati és gömörmezei ifjúság mind a két előadás alkalmával szép esokorral kedveskedett a művésznőnek. Ezenkívül még többen adtak esokorral kifejezést hódolatuknak.

F. hó 1-én utazott haza *Küry Klára*. Most, hogy eltávozott közlünk, ez uton is hálás köszönetet mondunk neki azért a nagy művelzetért, a melyben bennünket részesített és azon reményünknek adunk kifejezést, hogy minél hamarabb viszont láthassuk. Adja Isten, hogy úgy legyen!

A mi a többi előadásokat illeti, szerdán *Gárdonyi Géza* tősgyökeres magyar falusi története „A bor“ került színre igen jó előadásban. A szép számmal összegyűlt közönség különösen gyönyörködött *Kalmár Gy. Murányi J. Polgár Béla* és *Szepessy Szidi* játékaiban. Pénteken „Ocskai brigadéros“-t adták mérsékelt helyárrakkal. Szombaton és vasárnap, a mint már említettük a „Nebántsvirág“ és a „Kis Szökevény“ előadásán *Küry Klára* ragyogtatta művészetét. De elismerőleg kell megemlékezni derék színészeinkről is, a kik méltó háttérrel szolgáltattak a nagy művésznő játékaiban.

Gömör-Kishont vármegye gazdasági egyesületétől.

Hirdetmény.

A megyei gazdasági egyesület, a földmívelésügyi m. kir. miniszterium támogatásával ez évi július hó 14-én *Nyustyán, tenyész-állatdíjazást* rendez. A díjazásban részt vehet minden oly kis gazda, ki a rimaszombati járás területén lakik. A díjazásra mindenki csak saját tehenét, esetleg ennek borját is vezetheti elő s ehhez képest a községi előjáróság által igazoltatni tartozik, hogy az elővezetett állat tulajdonos.

Az elővezetett állat tulajdonosai közt a következő díjak fognak kiosztatni:

1 drb. első-díj 100 korona, 2 drb. második-díj á

50 korona, 4 drb. harmadik-díj á 25 korona és 10 drb. negyedik-díj á 20 korona s 10 drb. ötödik-díj á 10 kor. ezeken kívül elismerő és dícsérő oklevelek.

Felhivatnak ennél fogva a rimaszombati járás területén lakó kispapok, hogy a tulajdonukban levő marhákat fent jelzett napon reggel 8 órára *Nyustyára* hajtsák. Kelt Putnokon, 1901. június 24-én.

Lakner László,
titkár.

Gróf Serényi Béla,
elnök.

Hirek és vegyesek.

Olvasóinkhoz. Tisztelettel felkérjük lapunk mindazon olvasóit, kik még az előfizetést meg nem ujtították avagy hátralékaikat ki nem egyenlítették, hogy úgy az előfizetés megújítását, mint a hátralékos előfizetést ki egyenlíteni sziveskedjenek.

Tisztelettel a „GÖMÖR-KISHONT“ kiadóhivatala **Tanár-gyűlés.** Az orsz. tanár-gyűlésen f. hó 2-án Budapesten, a helybeli főgymn. tanári karából *Bodor István* igazgató és *Baksay István* kir. tan., nyug. tanár vett részt.

Hivatalvizsgálat. *Kubinyi Andor* kir. pénzügyigazgató Nagyrőczen időzött a mult héten az ottani adóhivatal megvizsgálása végett, Rozsnyón pedig ugyanily minőségben *Dalmay Kálmán* számtanácsos járt. Mint halljuk a főtisztviselők elismerésüket fejezték ki az adóhivataloknál tapasztalt rend és pontosság felett a hivatal főnököknek.

Eljegyzés. *Uthy Antal* helybeli róm. kath. kántor-tanító kedves és művelt leányát *Ilonkát* f. hó 29-én eljegyezte *Heinrich János* nagyhársági tanító. Boldogságot kívánunk a köendő frigyhez!

Kitüntetés. *Kozák István*, a helybeli *Kozák István* nyugalmazott tanító derék s törekvő fia, ki éppen most végezte be jeles sikerrel a rajztanári tanfolyamot s azon rajztanári oklevelet nyert, mint örömmel értesülünk, a nagyméltóságú vallás és közoktatásügyi miniszterium állami ösztöndíjjal tünteti ki, e tehetőség fiatal embert s kiküldi Münchenbe hogy tanulmányát tovább folytathassa s magát kiképezhesse.

Ügyészi megbízott. Az igazságügyminiszter dr. *Krucsin Honor* a törvényszéknél véglegesített aljegyzőt ügyészi megbízottá kinevezte.

Kinevezés. *Fejér Sándor* a vallás és közoktatásügyi miniszter a tiszolczi áll. elemi népiskolához tanítóvá nevezte ki.

Nyugalomba vonulás. *Szabó Lajos* vármegyei iktató — kiról már megemlékeztünk — 24 évi becsülettel megfutt hivatalnok pályája után kérelmezte nyugdíjazását. A nyugdíj-kezelő választmány a — főorvosi vélemény alapján — hozzájárult a gyengélkedő tisztviselő jól megérdemelt nyugdíjazásához.

Eljegyzés. *Demeter Lajos* rozsnói áll. elemi iskolai tanító kedves leányát *Idát* eljegyezte f. hó 27-én *Keller Albert*.

Esküvő. *Berényi Lázár* a nagyrőczei állami polgári és felsőkereskedelmi iskola fiatal tanára e hó 2-án kedden tartotta esküvőjét *Janovits Gyula* gyártulajdonos kedves és szellemes leányával *Margittal* *Roehfalván*. Gratulálunk!

Baleset. *Küry Klára* itt tartózkodása alatt baleset is érte. Vasárnap sétakocsizás után csak feljeggette egy baleset veszedelme, a mennyiben a kocsi kereké eltört s a tovairamodásra készülő megvadult lovakat csak a szálloda előtt álló színészek bátor közbelépése tartotta vissza. A művésznőnek baja nem történt. Este azonban az előadás közben a színpadon a kulisszák közt levő széles deszkahasadékba esett, s lábát megsértette. De ez nem gátolta őt abban, hogy szerepét pompás jó kedvvel, páratlan elevenséggel és művészzel végig ne játssa. Másnap elfelejtette ezeket az apró malheuröket és a legkedvesebb emlékekkel távozott körünkből.

Tanítógyűlés. A vármegyei általános tanító egyesület hétfőn tartotta szokásos évi közgyűlését *Rozsnyón* a városába nagytermében. A közgyűlés jelentőségét ezuttal különösen emelte az a körülmény, hogy azon most *Hámos László* főispán és *Bornemisza László* alispán is megjelentek és a magyar nyelv sikeres tanításáért és terjesztéséért a vármegyei Fáy és nemzeti alaplób megjutalmazott tanítóknak *Bornemisza László* alispán lelkes szép beszéd kíséretében nyújtotta át a jutalomdíjakat. Az így kitüntetett tanítók névsora következő: *Dombos Mihály* (Andráshalva), *Gaál János* (Tiszolcz), *Lipták Endre* és *Ferencsik József* (Kokova), *Szóják Endre* (Hankova), *Szabó Károly* (Turesok), *Szivák Dániel* (Szilistye), *Flentisz Endre* (Jolsva) és *Frenyo Dániel* (Nyustya). Az állami 100 koronás jutalmat *Danis János* ratkói ág. h. ev. tanító kapta, melyet *Józsa Antal* kir. tanfelügyelő adott át a jutalmazottnak. Azután *Szombathy László* és *Járossy Endre* előadásai nyomán egyleti ügyeket tárgyalt a közgyűlés, melyek végeztével a kaszinóban közös ebéd volt, ahol *Járossy Endre* elnök, *Hámos László* főispán, *Bornemisza László* alispán, *Józsa Antal* tanfelügyelő, *Terray Gyula* főesperes, *Törköly József*, *Szombathy László*, *Osizy Béla*, *Klein Sámuel*, *Sziklay Géza* polgármester *Poltz József* stb. mondottak szép és hazafias zellemtől áthatott felkösöntöket. A gyűlésen jelen volt mintegy 200 tanító hálás megemlékezéssel távozott *Rozsnyóról*, ahol a lakosság és hatóság egyaránt szives vendégszeretettel fogadta.

Az új vármegyei székház elkészült s várja a hivatalos átadást, mely néhány nap múlva fog történni, s aztán a hivatalok beköltözése veszi kezdetét. Most tisztogatják a szép épületet, s készítik a járdát és a villámhárítókat. Az udvar már planirozva és burkolva van, a termék kitisztogatva állnak rendelkezésre s a vállalat — mely feladatát igazán dícséretesen oldotta meg, — megérdemli a teljes elismerést.

Vármegyének első gyógyszerész növendéke. *Dedinszky Gyula* nagyrőczei gyógyszerész szép leánya *Elza* elhatározta, hogy a gyógyszerészeti pályára lép. Junius hó 15-én tette le kitűnő sikerrel a rozsnói ág. ev. főgymnasiumban a 6-ik osztályból a vizsgát, s vizsga után elhatározásához hűen be is lépett édes atya gyógyszerésztárába gyakornoknak. Üdvözljük vármegyéinkbe a leendő első gyógyszerésznőt.

A rimaszombati m. kir. földmívelés-iskola évváró vizsgája. f. július hó 7-én, az iskola telepén *Kurinczon* tartatik meg. A vizsga kezdete reggel 8 órakor. Az iskola iránt érdeklődőket ezuttal is meghívja a rimaszombati m. kir. földmívelés-iskola igazgatósága.

Halálozás. Egy bájos virágszáll sodort el vízszahozhatlanul az enyészet szele, s megmaradt a sajtó, mérhetlen fájdalom, a bánatos keseregés — s az örök emlékezet! Régi sorvasztó kór hervasztotta a szép és minden ismerőse előtt annyira kedves, szeretetreméltó *Csencsik Pannát*, ki szülei: *Csencsik István* és neje, *Alexy Borbála* s meleg benső szeretettel övező családja körében, jun. hó 29-én *Czereden* végsőt lehelte, elhunyt. Leleke a magasba, angyalok közé szállott s örök útjára az igaz részvét érzetével kísérték mindazok, kik az élete tavaszán elhunyt leányt őszintén tisztelték és szerették. Legyen emlékezte örökké áldott, s nyugalma csendes, zavartalan!

Érettségi vizsga. Főgimnáziumunkban az ideai érettségi vizsgák, mint lapunk mult számában jeleztük, junius 28-án véget értek s a vizsgát sikerrel kiállott ifjaknak már tarsolyában is van a magasabb tanulmányok megkezdésére képesítő fontos okmány, az érettségi bizonyítvány. A bizottság elnöke *Samarjay János*, a kormányt képviselő *Nagy Gyula*, továbbá *Hámos Zoltán* és a tanári karból álló vizsgáló bizottság humanus jóakarral, de kellő szigorral mérlegelte az ifjak tudását, mely ezuttal a reményeknek megfelelt. A jelentkező 35 ifju közül csak kettő vetetett vissza két hónapra, a többiek mindnyájan érettek lettek, még pedig négyen jeles és hatan jó fokozattal. Jelesek: *Nagy László*, nemrég elhunyt kitűnő polgármesterünk fia, *Nagy Zsigmond*, *Maróthy Gyula* és *Hoselitz Rudolf*.

Ovoda-vizsga és multság. A eserenesényi kisdudodában jun. 29-én élénk érdeklődés mellett folyt le a kis óvodások vizsgája. A gömörm. magyar közműv. egyesít tisztkarából is többen vettek részt s a szülőkkel együtt teljes megalapozással és elismeréssel szereztek tudomást a szép haladásról, melyet különösen a magyar nyelv terén a derék óvodónő *Sándorné Bohus* Vilma növendékeivel produkált. A kicsinyek tiszta, jól érthető kiejtéssel mondták el a verseket; aztán társas játékokban vettek részt, daloltak, táncoltak a néző és hallgató közönség gyönyörűségére. Persze az nagy baj, hogy a mit zengzets hazai nyelvünkből az óvodában és talán a szülei háznál elsajátítanak a növendékek, az iskolában aztán elfelejtik. Jó volna az iskolára is kiterjeszteni a figyelmet s az illetékes tényezők intervenciójának a magyarság érdekében.

Esküvő. *Czimet J.* helybeli izr. kántor kedves leányát *Jozefát* f. hó 2-án nőül vette *Friedmann Samu* Debreczenből.

Iparművészeti kiállítás Rimaszombatban.

Nagy művelzetben részesült junius hó 27- és 28-án közönségünk, midőn *Tóth Béláné* szül. *Schulek* Vilma egy iparművészeti kiállítást rendezett saját maga s derék tanítványai munkáiból, vagyis azon munkákból, melyek a Budapesten báró *Huszár Ilona* által rendezett nagy iparművészeti kiállításra szerepeltek s melyekkel oly nagy feltűnést keltettek, melyekről a fővárosi lapok is a legnagyobb elismeréssel szóllottak, s úgy a mestertől, mint a tanítványai felől is. — A kiállítás oly nagyszerű volt, hogy a legnagyobb mértékben kielégíthette a közönség izlését s kiérdemelhette megalapozását. — Szébbnél-szebb munkákban gyönyörködhetünk, melyek mind a *Tóth Béláné* finom izléséről, kiváló ügyességéről tanuskodnak és egyszerűsége tanítványai buzgalomról, igyekezetéről is. — *Bernáth Inczike* üveg-étagerje, hanggyertyatartója, bársony párnái, *Fodor Malvin* fa-tálczája, képerete, *Glauf* Anna fali konzolja, fadóboza, *Illés Ilonka* bársony írómappája és párnája, *Kozák Irén* selyem festései, *Lenner Ilona* szivar-dobozja és levelező-lapjai, *Loysch Ödön* írómappája, *Loysch Ödön* bőr-párnája és írómappája, *Matolcsy Pálné* bársony mappája, képerete, festett tárgyai, *Kubinyi Klemma* írómappája, bársony párnája és képerete, *Koreny Erzsike* virág-festésze, *Medveczky Katinka* bőr írómappája, bársony párnái, *Medveczky Erzsike* kályha-ellenzői és porcellán festései, *ösv. Szathmáry Józsefné* spanyol-fala és ezeken kívül még kiállított sok kisebb-nagyobb tárgyak a festés, fa, bőr, bársony, égetés és bördomborítás egy-egy remekei. Valamennyi tárgy szép volt s úgy a tanítónő, mint a tanítványai méltó dícséretre vallottak. Mint halljuk, ez őszön egy nagyobb szabású kiállítást óhajtanak rendezni, hol újra alkalmunk lesz gyönyörködni az általuk készített és készitendő szébbnél-szebb munkákba.

Küry és a Grafophon. *Lévay Izsó* helybeli könyvkereskedő felkérésére a bájos művésznő: *Küry Klára* a „Nebántsvirág“-ban énekelte betétjét: a regiment-kuplét a grafophonba beénekelte. A felvétel sikerült s *Lévay* üzletében a pompás kuplé hallható.

A vasutasok ismét fényes banketten vettek részt Miskolczon. Az üzletvezető: *Görgey László* tiszteletere — nevenapján — nagy bankettet rendeztek, melyen a gömöri vonalak tisztviselői és állomásfőnökei közül is többen vettek részt.

Vizbefut *Klenócson*, mult hó 24-én *Antal Julia* nevű 1 1/2 éves kis gyermek. Játékközben a vízhez ment, és egy óvatlan pillanatban becsuszott e közönség áthaladó vízbe s nyomban belefutott. Az esetet bejelentették a bírósághoz s a kis gyermek hulláját felboncolták. A vizsgálat folyik.

Érettségizett ifjak bálja. A helybeli főgimnáziumban érettségizett ifjak junius hó 28-án tartották meg a szokásos matura-bált, mely az idén — sajnos, — közönségünk esekély részvétele mellett folyt le. Kik ott voltak, igen jól mulattak mindvégig, s kedves emlékekkel távoztak hajnali 5 órakor a pompás kis multságáról. — Jelen voltak asszonyok: *Kubinyi Andorné*, *Kubinyi Bertalané*, *Lengyel Györgyné*, *Lukács Gézané*, *Stolcz Mártonné*, *ösv. Török Jánosné*, *Vladár Jánosné* (Párisból), *Zwicker Ottóné*. Leányok: *Kishonthy Sárika*, *Kubinyi Aranka*, *Kubinyi Klemmácska*, *Lengyel Ilonka*, *Lukács Margitka*, *Polgáry Carola*, *Polgáry Iza*, *Stolcz Ilona*, *Stolcz Mariska*, *Stolcz Sárika*. — Felülizettek: *Kubinyi Bertalan* 2 korona, *Polgáry-nővérek* 1 korona, *Vladár Jánosné* 2 korona.

Az iparos ifjak jun. 30-án a Széchenyi-kertben nyári multságot rendeztek, melyen az érdeklődő közönség szép számmal vett részt s jóízűen mulatott a késő éjjeli órákig.

Ünnepi esemény. Az új megyei székház környékén a ezigamig még mindig szivesen ütnék tanyát, habár nekik ott semmi doluk sincs. Mult vasárnap délután is ott helytelenkedtek s valószínűleg jövedvü állapotban, összekaptak a kőfaragókkal *Czi-vakodás* közben *Basso Hugó* kőfaragó *Lakatos Etel* karját és *Oláh Károly* kezét összezsúrkálta. Volt persze nagy sivalkodás *Fáras* ivadéka között s ész nélkül futkostak orvosi segély után. Ezt meg is kapták és nyugodtan mentek a rendőrséghez jelentést tenni az ünnepi eseményeiről.

A menteleposztály legénysége f. hó 1-én a szerteszét levő fedeztetési állomásokról bevonult s újra megkezdődött az élénkség a laktanyában és környékén.

Öngyilkosságok. *Bába Bálint* *Pelsöczön*, *Emödi Imre* *Hosszúrét*en ismeretlen okokból felakasztották magukat.

Tragikus befejezést nyert az a kegyetlenség, melylyel Katrenyák György mult hó közepén a 19 éves **Gázik András** juhászbojtárt Tamásfalván orozva és előre megfontolt szándékkal, fejszével megtámadta. Az esetet annak idején megirtuk. A 15 én kórházba bezáratott sérült, dacára a gondos ápolásnak, f. hó 1-én — tehát két heti kínlás után — súlyos sérüléseibe belehalt. A bíróság elrendelte a törvényszéki boncolást, mely folyó hó 2-án ment végbe s kiderült, hogy a tömérdek testi sértést szenvedett fiatal legény fején két olyan súlyos — fejszével ejtett — sérülés volt, hogy csak nagy szívóssága és különös gondozás mellett maradhatott két hétig életben. A szerencsétlen áldozatnak agyveleje egy helyen egészen szét volt roncsolva. — A tettes le van tartóztatva, s a vizsgálóbíró az ügyben folytatja a nyomozást.

Nyári multság Rimaszócsen. A rimaszócsi önként. tüzoltó-egylet 1901. évi július hó 7-én tüzoltó-szerek beszerzésére a „Kis Erdő”-ben, Marikovszky Géze elnökelete alatt nyári multságot rendez. Belépti-díj személyenként 1 korona. Kezdeté delután 2 órakor. Kedvezőtlen idő esetén a táncmultság a „Vám” vendéglőben tartatik meg.

Zenekarunk a Tátrában. *Oláh Gyula* kitűnő zenekara szombaton a gömörvégi multságon működött közre, s másnap Tiszolcra utra kelve szerencsésen megérkezett Alsó-Tátrafüredre, hol a vendégeket szeptember 1-ig szórakoztatják.

Agyonégett pásztor. A Klenócz közelében levő egyik hegyi tanyán június 29-én éjjel Sulek Mátás 76 éves öreg pásztor-ember, tüzet rakott s minden valószínűség szerint elaludt a tűz mellett. Így történhetett, hogy a tűzből ruhája lángot fogott s a szerencsétlen öreg ember, ki különben nehéz kóros is volt, teljesen összeégett. A bíróság az ügyben megindította a vizsgálatot annak kiderítése végett is, nem terhelt-e valakit mulasztás, a hullát f. hó 1-én felboncolták.

Anyakönyvi kimutatás. A rimaszócsi áll. anyakönyvi hivatalnál június havában a következő születések, házasságok és halálozások történtek: Született összesen: fiu-gyermek 3, leány-gyermek 3, utólagosan anyakönyveztetett 1 leánygyermek. Házasságot kötött: 1. Volkó Viktor és Rábely Irma vegyesvállalásuk, 2. Horváth Ferenc és Balogh Erzsébet egyvállalásuk, 3. Csipkay Lajos és Sándor Aranka egyvállalásuk, 4. Léway József, és Csordás Zsuzsanna egyvállalásuk. Elhaltak: Hlozek János 39 éves, *Kovács Ilona 9 hónapos, Fodor János 4 hónapos, Petrey János 6 órát élt, Korenko Pál 25 éves, Tamás József 72 éves, Szabó Lenke 3 hónapos Szmik Gyula 6 hetes, *Róth Dezső 2 hónapos, *Ifj. Kerekes András 23 éves, *Ozv. Balázs Andrásné, 78 éves, *Ozv. Krakovics Jánosné 80 éves, Erdélyi Sára 18 éves, elhalt külföldön. — A *gal jelöltek a közkórházban haltak el.

Rendkívül érdekes, szép, gazdag tartalmu az „Ország-Világ” legutolsó száma is, hasonlóan ennek a legjobb magyar képes lapnak minden számához. Tartalom, képek és kiállítás tekintetében felülmúlja az „Ország-Világ” az összes magyar képes lapokat, de még a külföldi lapokkal is győzedelmesen veszi fel a versenyt. Már ebben az utolsó számában teszi közzé, hogy milyen szenzációs karácsonyi ajándékot ad előfizetőinek teljesen ingyen. Legalább 320 oldalra terjedő vastok, hatalmas kötet lesz ez, mely be fogja mutatni az egész hadsereget írásban és képen, ami magában véve is rendkívül becses és hézagpótló munka lesz. Lesz azonkívül gazdag zenei és szépirodalmi melléklete, amit az előfizetők ingyen fognak megkapni, azok is, akik most július 1-től rendelik meg az „Ország-Világ”-ot. Ezenkívül annyi kedvezményt ad az „Ország-Világ” előfizetőinek, hogy a kapott ajándékok értéke jóval felülmúlja az évi előfizetés díját, úgy, hogy az „Ország-Világ”-ot csaknem ingyen kapja az előfizető. Mindezekről a kedvezményekről meggyőződhetek akárki, aki egy mutatószámot kér a kiadóhivataltól (Budapest V. Hold-utca 7. sz.) mely mutatószámot bárkinek kívánatra ingyen küld. Az előfizetési ára is rendkívül mérsékelt. Félévre 8 korona, negyedévre csak 4 korona. Legezészerűbb most július elsejétől előfizetni az „Ország-Világ”-ra, amit a legmelegebben ajánlunk olvasóinknak.

Nyilvános nyugtázás. A Kokován f. évi június hó 23-án a tüzoltó egylet által tüzvédelmi alapja javára megtartott táncmultság összes bevétele volt 139 kor 68 fill. kiadás 48 kor. 72 fill. tiszta maradvány tehát 90 kor 96 fill. Felülfizettek ez alkalommal: Kuehta András 4 kor., Banezik Sámuel és Knöpfler Károly 3—3 korona, Dr. Honczey Gyula, Lipták Endre, Pollák Márk 2—2 korona, Engler András, Hello János, Jerem Viktor, Jeszny Gáspár, Kremniczky Dániel, Kremniczky István, Kunselner Adolf, Mázik Béla, Neumann Adolf, Reichmann Soma, Steiner Lajos, Szentpétery Zoltán, Takács Jánosné, Tauffer Ignác, Weber Ulrik, és Vottava László 1—1 korona, Pombeez Mihály 40 fillér, Michal János, Valent András és Zdút János, 20—20 fillér. — Fogadják a nemes szívű adakozók, — kik a közhasznú intézményt támogatni és annak felszereléséhez fillérekkel hozzájárulni szívesek voltak — ez uton is a rendezőség hálás köszönetét. Kelt Kokován, 1901. június 27-én. *Jeszny Gáspár,* egyll. pénztárnok.

Nyilvános számadás a rimaszócsi polgári olvasókör június 23-án tartott virágünnepélyéről. Bevétel volt 1000 korona; kiadás 500 korona; tiszta maradvány 500 korona — Ez alkalommal a jótékonyezelra felülfizettek: Samarjay Jánosné urnő 75 korona, Molnár Józsefné urnő, Hámos László főispán, Bornemisza László alispán, Molnár József, Hamaliár János, dr. Baksay Dezső 9—9 korona, Bornemisza Elemér 8 kor., ifj. Sütő Istvánné urnő, Hámos Zoltán, ifj. dr. Institoris Endre, dr. Krausz Gyula, dr. Dienes Gyula, Szelezky Árpád, Dickmann Ignác, 5—5 korona, Sonnenschein Miksáné urnő, Samarjay János, Ragályi István, Szabó Elemér, dr. Weinberger Ferenc, 4—4 korona, dr. Lichtschein Adolf, Hollender Lajos, Gedulyi Géza, Weisz Adolf, dr. Ráróssy Gyula 3—3 korona, özv. Gellmann Sámuelné urnő, dr. Mesko Miklós, Benyó Béla, Róth Ignác, dr. Szakmáry Gyula, Horváth József (Csiz), N. N., dr. Zehery István, Lojko Lajos, dr. Cziner Miksa, ifj. Pongrácz Pál, Losonczy N. (Rimabánya), Ádám Márkus 2—2 kor., Nagy Pál 1:20 kor., id. Rábely Miklós, Hámos Aladár, Nyisztor Antal, Széplaky Lajos, Kovács Zsigmond, Bód Imre, Soós Ferenc, Kőváry Jenő, Heller N. Berger N. dr. Löcherer Tamás, Fekete Pál, Knapp Lipót, Heksch Bertalan, dr. Szeless Ödön, ifj. Gaskó János, Schwarz Pál, Máté Károly, Fáy Antal, Manczel József, Dick Áron, Lang Vilmos, Martonyi Andor, Gaskó Jánosné, Eckstein Lajos, Szakall András, Lukács Géza, Lefkovits Ferenc, Koreny József, ifj. Baksay József, Kohn Adolf, Braun Gyula, N. N., Blau Vilmos, dr. Stern Vilmos, Reisz M., id. Badiny Gyula, Enyedi N., ifj. Engel L., Hollender Géza, Róth Géza, dr. Fodor Béla, Szabó József, Rakottyay Lajos, Csordás Lajos, Sulik N., N. N., Jurasko Jakab 1—1 korona, N. N., 60 fill., Rakottyay Danó 50 fill., Schwarz Ignác, N. N., 40—40 fillér. — Midőn ezen adományokat e helyen nyilvánosan nyugtázom egy a felülfizetőknek mint az összes megjelenteknek, valamint azoknak, kik a multság sikerét biztosították s hozzájárultak ahhoz, hogy a jelentékeny 500 korona tiszta jövedelem az olvasókör házalapját gyarapíthassa, az olvasókör és vizalmi bizottság részéről öszinte és hálás köszönetemet fejezem ki. — Rimaszombat, 1901. jul. 1. *Csernay Dániel,* a polgári olvasókör jegyzője.

Elsőbbségi kötvényeink 4. számú július 1-én lejáró szelvényei darabonként hat koronával **társulatunk pénztáránál.** a **pesti magyar kereskedelmi banknál** Budapestben és a **rozsnói takarékpénztárnál** Rozsnyón váltatnak be.

a **gömörmegeyi faipar-részvénytársaság igazgatósága.**

Tanuló.

Egy jó házból való fiu kereskedő tanulónak felvétetik, előnyben részesül, ki a tót nyelvet is bírja. — Szegényebb sorsu fiut is felfogadok 5 évre teljes ruházat mellett.

SOÓS GYULA,

rőfös és divatkereskedő Rimaszombat.

Hirdetmény.

336. sz. — Alulírt bírósági végrehajtó 1881. évi LX. t.-cz. 102. § a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a miskolczi kir. törvényszék, 1900. évi 12413. számú végzése következtében a **borsod-miskolczi hitelbank** felperes javára **Kossuth József és társai** ellen 600 kor. s jár. erejéig 1900. évi január hó 24-én fogantatott kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 3540 kor. becsült ökrök, lovak, tehének, lovakból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a rimaszócsi királyi járásbíró 1900. V. 477/8. számú végzése folytán eddig összesen 161 kor. 33 fillérben bírólla; már megállapított költségek erejéig Csizben alperesnél leendő eszközésére f. **1901. évi július hó 8-ik napjának** délelőtti 10 óra határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel: hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. § a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is el fognak adadni.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítatik. Kelt Rimaszomb, 1901. évi június hó 22-ik napján.

Kovács Géza, kir. bír. végrehajtó.

Tanulóul

jó házból való fiu ki 2—3 gymn. osztályt végzett, felvétetik **Stech Kálmán** vegyes kereskedésében **Rimaszombat.**

Árverési hirdetmény.

517 sz. — Alólírt bírósági végrehajtó ezenel közhírré teszi, hogy a rimaszócbati kir. törvényszék, mint esődbíróság 1901. évi 2586. számú végzése következtében dr. **Szeless Ödön** ügyvéd esődtömeggondnok által képviselt **vb. Guttmann Ede** esődtömégéhez tartozó s 924 kor. 80 fillérben feltüntetett kint lévő könyvkövetelések nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésen a rimaszócbati kir. járásbíró 1901. évi V. 403. számú végzése folytán a feltüntetett könyvkövetelések Rimaszombatban a kir. járásbírósnál az **1901. évi július hó 10-ik** napján d. u. 4 órakor a legtöbbet ígérőnek azon feltételek alatt fognak eladatni, hogy ezen követelések fennállósága és behajthatóságaért a esődválasztmány felelősséget nem vállal.

A leltár alólírt bírósági végrehajtónál megtekinthető Kelt Rimaszombatban, 1901. június 27.

Gasko, kir. bír. végrehajtó

Pályázati hirdetmény.

2617. sz. — Szab. Rimaszombat r. t. városnál felmondás folytán megüresedett **1902. évi január 1-én** elfoglalandó

városi kertészi

állásra pályázat hirdettetik.

Felhívotnak azért mindazok, kik ezen szabad lakás, 600 korona készpénz, 40 méter tüzifa és egyéb jutalékok és természetbeni járandóságok élvezetével járó állást elnyerni óhajtnak, hogy a mű és kereskedő kertészetbeni jártasságukat, korukat, családi állapotukat, erkölcsi magaviseletük s eddigi alkalmazásukat feltüntető bizonyítványokkal teljesített pályázati kérvényüket folyó évi **augusztus hó 15-ig** a városi tanáshoz ezimezve a polgármesteri hivatalnál adják be.

A részletes szerződési feltételek a főjegyi hivatalnál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kelt szab. Rimaszombat r. t. város tanácsának 1901. évi június hó 25-én tartott üléséből.

Kishonthy Gyula,

h. polgármester.

Olcsó árak!

REISZ M.

Pontos kiszolgalat!

női és férfi divatáru raktára Rimaszombat, Deák Ferenc-utca.

Mindennemű uri divatcikkék, férfi és női kalapok, a **karlsbadi férfi-, női és gyermek-czipők** és **Pichler és Habig-féle kalapok egyedüli főraktára.**

Férfi kabátok, Hawelock, gummi koponyegek, fiu- és gyermek öltönyök, női kabátok, felöltők, gallerok, leányka kabátok óriási választékban.

Ing-bluz, derék-öv, pipere-cikkék, parfüm, Jäger-íngék és harisnyák, nyakkendők, zsebkendő, esernyő és napernyők, utazó bördök

Egyedüli raktár **Hamerli-féle** pécsi honi gyártmányu keztyűkben. Íngék és mindennemű fehéreműek mérték után is készítenek, norinbergi galanteria áruk, sport cikkék, kerékpár-sapkák, vadász-kabátok és **fürdő-ruhák.**

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek. Elvem: hazai gyártmányu eszekely hasznonali eladása

Uj! Különös figyelemre méltó! Uj!

Mindennemű czipőbe az általam képviselt **Dr. Högyes-féle,** az egész viágon szabadalmazott

Asbest-talpbetetek

azonnal elhelyeztetnek

A nagyméltóságú m. kir. honvédelmi miniszterium által jónak elismert

ASBEST-TALPAK.

Köszönetnyilvánítás:

Ő esász és kir. fensége Szadvator Lipót főhercegtől, Magyarország volt miniszterelnökétől, a közigazgatási bíróság elnökétől: Wekerle Sándor ó exzellenzjától, nagym. Ch. . . ek Olga grófnő udvarhölgytől stb. stb.

Óvjuk lábainkat a melegtől, nedveségtől és izzadástól.

Nincs többé láb-fájás!

Sem tyúkszem, sem izzadós láb, sem bőrkeményedés, sem lábdaganat, sem lábégés. Rövid idei viselés után megkönnyebbül a járás annak, ki czipőjét dr. Högyes-féle, egész világon szabadalmazott Asbest-talpbetessel látja el.

Kettős vastagságú 1 frt 20 kr., egyszerű 60 kr.

Az Asbest-talpbetés kitűnőségét legjobban bizonyítja, hogy a **cs. és kir. közöshadseregnek és a m. kir. honvédségnek eddig 22.500 pár szállítottatt.**

Szetküldés esakis utánvétellel, vagy a pénz előleges beküldése mellett. Felvilágosítások, prospektusok és köszönetnyilvánítások ingyen.

Viszonteladókknak megfelelő árkedvezmény.

Az Asbest-gyár betéti társaság képviselote és elárusító raktára: **Reisz M. divatáruraktára Rimaszombat**

2—26

FLEISCHER és TÁRSA

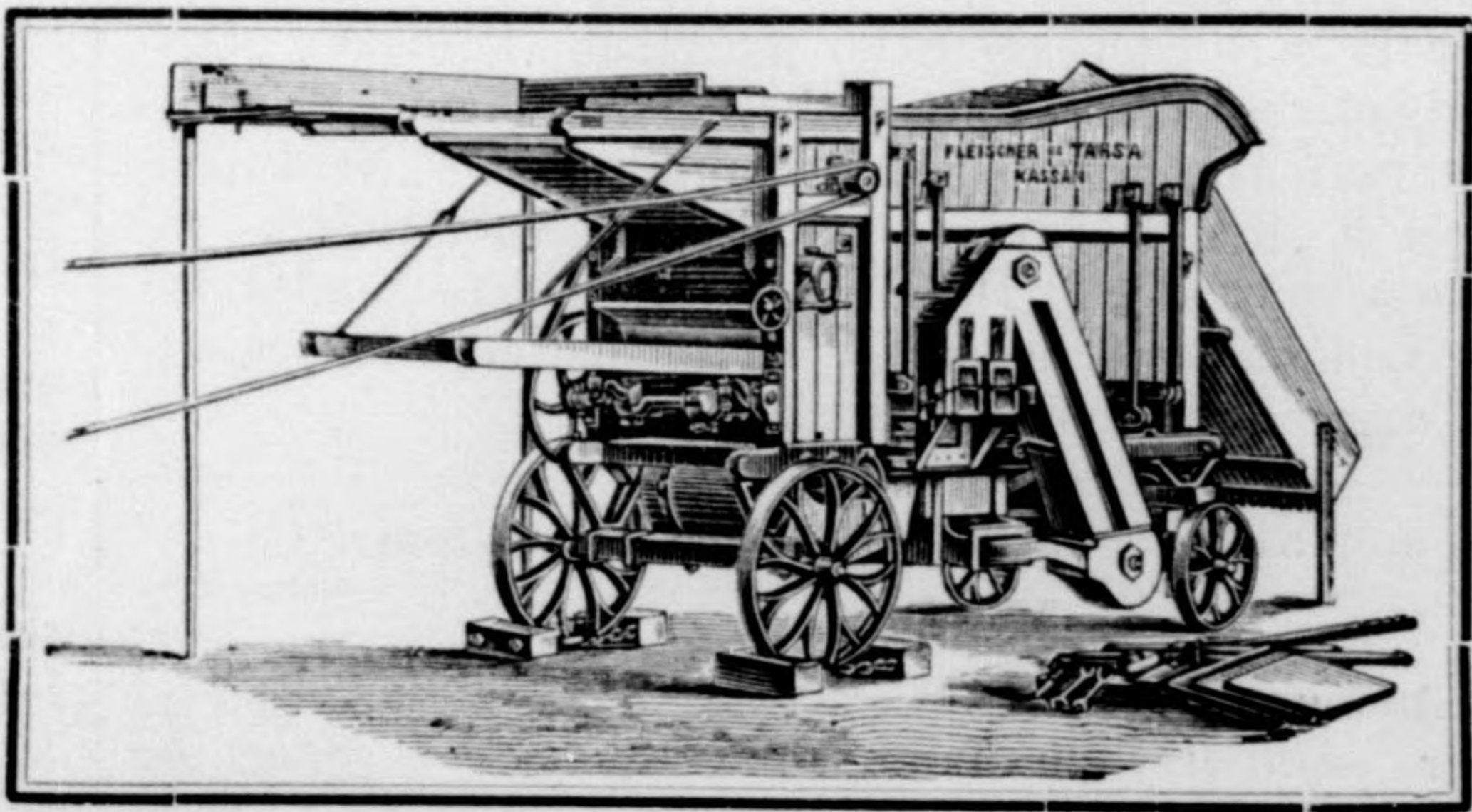
gépgyára és vasöntődéje Kassán, Vám-utca 11. szám.

Ajánlja a t. gazdaközönségnek a legujabb tapasztalatok szemleltartásával czélszerűen s gondosan gyártott johirnevi gépeit a **nyári időnyre,** nevezetesen:

Csépiőkészleteit könnyű járással járgány vagy gözmozdony általi hajtásra.

Kézi cséplőgépeit, járgányhajtásra is alkalmazva, szalmarázó készülékkel vagy anélkül. **Backer és magtár-rostait,** továbbá mindennemű **szivattyukat, gőz-gépeket** és **gőzkazánokat, szeszgyár-berendezéseket,** m. p.: **Henze-főzők, kavaró készülékek, maláta- és burgonya-zúzókat, malomberendezéseket** stb.

Gépgyárunk gyártmányainak **jelentékeny készletet** tartjuk állandóan. **Gazdasági gépeink képes, valamint öntődékn gyártmányai árjegyzékét** ingyen és bérmentve küldjük.

4—6